

تکمیلی

صرفاپز جهانی

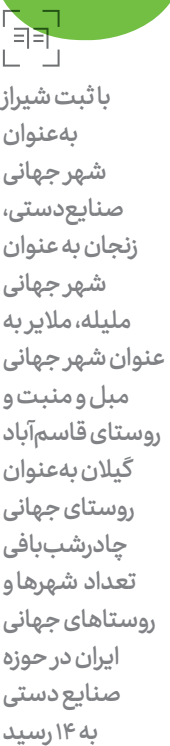
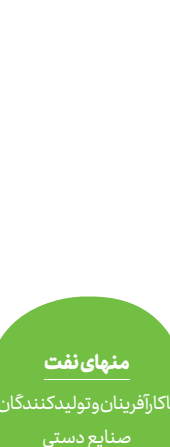
مهدی کریمی منسوب / **کارشناس صنایع‌دستی و باستان‌شناسی**

متاسفانه مدتی است که همه فعالیت‌های وزارتخانه میراث فرهنگی، صنایع‌دستی و گردشگری بیشتر حول و حوش اتفاقاتی مانند جهانی‌شدن و... است؛ یعنی همین کارهایی که بیشتر جنبه تبلیغاتی دارند و به ویتروینی برای نشان دادن عملکرد مسوولان وزارتخانه تبدیل شده‌اند. درحالی‌که می‌بینیم این دستاورد برای خود این شهرهای صنایع‌دستی، و برای ماهاکه صنعتگر هستیم یا فارغ التحصیل این رشته‌های صنایع‌دستی هستیم و در این حوزه فعالیت، عملکرد و بازدهی ندارد. نکته اینجاست که شهر صنایع‌دستی جهانی به یک سری آئتم و فاکتور نیاز دارد! اما شما اگر نگاه کنید بین این شهرهایی که در کشور ما جهانی شده‌اند و نمونه‌های مشابه‌شان در کشورهای دیگر، متوجه می‌شوید ما با محدودیت‌های زیادی در این شهرها مواجه هستیم. یعنی نه مدیریت و برنامه‌ریزی خوبی برای این اتفاق اندیشیده شده، نه الگوهای تولید به حد استاندارد رسیده، نه خدمات خوبی به تولیدکننده ارائه شده و نه بازار خوبی برای فروش این محصولات پیش بینی شده است؛ چراکه بازار خوب یعنی ارتباط خوب با دنیا و ما از فقدان این ارتباط در حوزه فروش محصولات صنایع‌دستی مان رنج می‌بریم. باید به این نکته هم توجه کنیم که صرفا داشتن یک سری ظرفیت‌ها که از صدها سال قبل در یک منطقه وجود دارد برای جهانی شدن کافی نیست.

ما اگر می‌خواهیم در این شهرها رونق اقتصادی داشته باشیم باید برویم ببینیم تولیدکننده‌ها و هنرمندانش در چه وضعیتی قرار دارند. تا وقتی اینها در یک راه نسبی نباشند، تا وقتی که بازاری برای فروش کالا‌های‌شان نداشته باشند، امنیت شغلی و فکری نداشته باشند، این جهانی شدن هیچ فایده‌ای ندارد.

تصاویری از شیراز، زنجان، ملایر و روستای قاسم‌آباد که اخیراًثبت جهانی شده‌اند

طراح:بیژن گورانی

جدول شماره ۵۵۹۱

جدول عادی

افقی:۱) عفو کردن- کالبد- نویسنده ۲) بزرگ‌ترین شهر پرو- ناشایست- از ظروف آزمایشگاهی (۳) نشسته نشده- راه اصلی اتصال به اینترنت- سرپرست ۴) ظرف روغن- یخته‌شده در آب- پابرجا و محکم ۵) بله آگمانی- درشت و بدقواره- مربوط به ادااره ۶) عفت و پاکدامنی- محل وصول عوارض مرزی- کم ارتفاع‌تر از کوه ۷) موشواره کامپیوتر- بازیگر- عضوی در صورت ۸) پیش‌غذا- خوشگذرانی- شهری در مازندران ۹) رفق پایانی- ورزشی برای دفاع از خود- تپاده‌کننده ۱۰) پهنه دشت - پایتخت قطر - از سبک‌های شعری ادبیات ایران ۱۱) حرکت یک ضرب در وزن‌ه‌بر‌دری- یار منیژه- ۱۲) نوعی مسابقه اسکی- نداده‌نده- قیمت ۱۳) کمان- قایت‌کننده- انجام نشدنی ۱۴) سرشار- پایتخت کشور مالت- فنی در کشتی ۱۵) نامی دخترانه شیخ‌نشین امامزاد- عید میلاد مسیح.

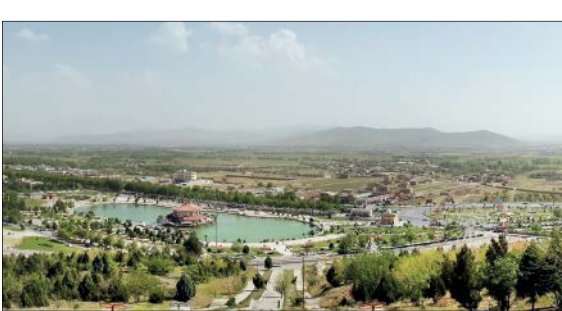
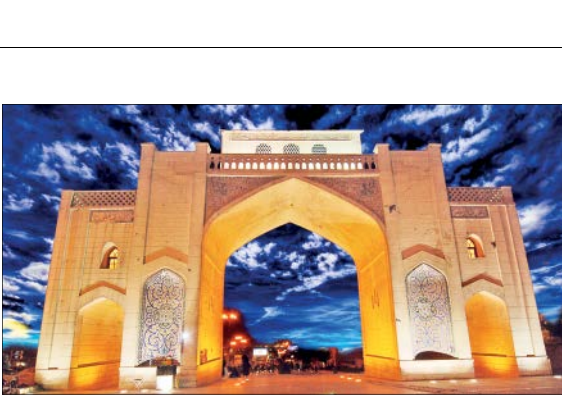
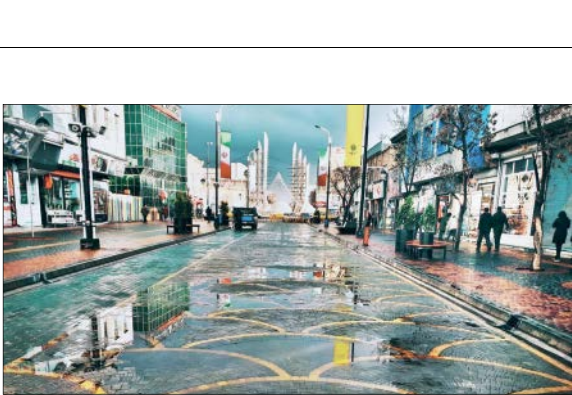
عمودی: ۱) ارتفاع- قهرمان ملی آفریقای جنوبی- تکرار یک حرف ۲) از آثار سیمینای چارلی چاپلین- مقدار کمی از غذا ۳) از وسایل بنایی- سخاوت- باشگاه فوتبال ایتالیایی ۴) یک حرف و سه حرف- مرکز گلیگایوه بویراحمد- درزی در لباس برای تنگ کردن ۵) خواهان- پدر شعر فارسی ۶) دوتان‌ون- گیاه پر شاخه- شهرستانی در استان کرمانشاه ۷) بیناگذاذ الکثرو پدیماک- اندرز- چهارچوب عکس ۸) پدیدآمدن- ناراحت و اندوه‌گین- آبی تیره ۹) دخان- اصطلاحی در شطرنج- مقوله ۱۰) زن بابا- همراه وعده صدمه می‌کنده- برنامه غذایی خاص برای

حل جدول عادی شماره ۵۵۹۰

۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵
۱ ا م ل ا ن ا س ا س ا س ا س ا س ا س ا س ا
۲ ع ل ا ر خ ا ل ا ل ا ل ا ل ا ل ا ل ا ل ا ل ا ل
۳ ن و س ت ر ی و ی و ف ی ی ا ن س ا
۴ و ا ت ا ب ز د ل ا ر و ی ا ن
۵ ا ب ا ا ت ا ا ا د ر و ی ا ج
۶ ی ک ک ر ی ه پ ر س ت ا ف ا ه
۷ ا ج ا ل ا د م ا س ت ی و ن
۸ ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا
۹ ر م ر ت ی ر ا ز ه ا ج ر
۱۰ و د و ب و خ و م ا ف ا ت
۱۱ ا ب ر ا و ب ن ک م ش ر ق ی ر ی
۱۲ ا ب ر د م ن د ی م ی ب ا و
۱۳ ا ب ه ا د ر د م ر ب و ر د و
۱۴ ا ر ا م ک ا ه ب ا ب ا ط ا ه ر
۱۵ د ر د ز ن د ا ن ی ن ی ن ی

به استقبال دهه فجر با افتتاح پروژه‌های گردشگری

هر سال ایام دهه فجر همراه می‌شود با افتتاح کلی طرح و پروژه در بخش‌های فرهنگی و عمرانی و... که البته باید افتتاح پروژه‌های گردشگری فرهنگی را هم به آنها اضافه کرد. در همین ارتباط علی اصغر مونسان، وزیر میراث فرهنگی و گردشگری و صنایع دستی طی روزهای گذشته با سفر به استان اصفهان سه

اقامتگاه سنتی و چند پروژه گردشگری دیگر را افتتاح کرد.

در سیستان و بلوچستان هم ۹ پروژه گردشگری شامل ساختمان و مجتمع‌های گردشگری و کمپ اسکان در بیابان لوت افتتاح می‌شود که مدیر میراث فرهنگی این استان به آنها اشاره کرد. استان قم اما با افتتاح ۲۰ پروژه گردشگری

مینا مولایی

ایران

از میبید و خراشاد گرفته تا کلیورگان و لالچین و مریوان، نشان می‌دهد که در قرآیند جهانی‌شدن کمتر کسی به این موضوع توجه می‌کند که این شهرها و روستاهای جهانی شده، تا چه اندازه زیرساخت‌های لازم برای جهانی‌شدن را دارند، چقدر بازارهایی متناسب با استانداردهای جهانی در آنها راه‌اندازی شده، کارگاه‌های کوچک و بزرگ صنایع‌دستی فعالشان چقدر توسعه پیدا کرده و البته هنرمندان و صنعتگران‌ش چقدر حمایت شده‌اند؟ بهانه‌ای که باعث می‌شود پای صحبت هنرمندان و کارشناسانی بنشینیم که سال‌هاست در این حوزه‌دستی بر آتش دارند و از نزدیک با مصائب‌ش آشنا هستند؛ افرادی که متفق‌القول معتقدند جهانی‌شدن برای هنرمندان صنایع‌دستی این شهرها نان و آب نمی‌شود و برای روزهای بعد از جهانی‌شدن، برنامه و سازو کار مشخصی وجود ندارد!

جهانی‌شدن بر چه مبنایی؟

میثم رستم‌نژادنشلی / کارشناس صنایع‌دستی و صنعتگر حوزه سفال

جهانی‌شدن شهرهای کشورمان به خاطر صنایع‌دستی در نگاه اول یک اتفاق خوب و مثبت است، اما هر بار که خبری مبنی بر این موضوع منتشر می‌شود به این موضوع فکر می‌کنم که اصلا سازوکار این جهانی‌شدن برچه پایه و مبنایی است؟ چه ویژگی‌ای در این شهرها یا روستاها دیده شده جز تعدد صنعتگران و هنرمندانش؟ او در نهایت چه تمهیداتی برای روزهای بعد از کسب این عنوان اندیشیده شده است؛ برای مثال اگر ۵۰ گردشگر به طور همزمان به این روستای جهانی سربرزنند اصلا زیرساخت لازم برای پذیرایی از آنها را دارد؟ همه ما اغلب این شهرهای جهانی‌شده را از نزدیک دیده ایم و می‌دانیم که هیچ زیرساختی برایشان نمی‌توان متصور شد. به همین خاطر به این موضوع فکر می‌کنم که این جهانی‌شدن چه چیزی برای آن شهر داشته است؟ آیا اصلا افرادی که در این شهرها و روستاها زندگی می‌کنند این هنر صنایع‌دستی‌شان را می‌شناسند؟ خودشان از این صنعت استفاده می‌کنند؟ شناختی نسبت به آن دارند؟ درحقیقت برای من هم موضوع جهانی‌شدن در حوزه صنایع‌دستی مبهم است و هم جهانی‌ماندن‌ش! بگذارید مثالی در این رابطه و درباره شهرجهانی لالچین بزنم، چون خودم هم در حوزه سفال فعال هستم. انتقاداتی به این رسته ما سفالگران نسبت به انتخاب این شهر وجود دارد که همیشه هم بی‌جواب مانده؛ یکی از بزرگ‌ترین معضلات این شهر این است که تمامی سفال‌هایی که در این شهر ساخته می‌شود اصلا از نظر استاندارد و بهداشت مناسب مصرف نیست و نمی‌تواند یک ظرف مصرفی باشد. ولی لالچین جهانی‌شده و من سازوکار این جهانی‌شدن را درک نمی‌کنم که چرا فقط تعدد یک صنعت در یک شهر با قدمتش باید باعث انتخاب شود ولی به کیفیت توجه نشود. معتقدم برای جهانی‌شدن و جهانی‌ماندن در حوزه صنایع‌دستی ما باید چند آئتم را همزمان داشته باشیم. از زیرساخت‌ها که همیشه جای خالی‌شان حس می‌شود تا فرهنگ‌سازی بین مردم خود شهر تا حمایت از صنعتگران‌ش. همین جا پیشنهاد می‌کنم اقتصاد این منطقه‌ها را امروز با شاخص‌های فعلی بسنجند و یک سال دیگر هم این سنجش اتفاق بیفتد تا ببینیم چقدر با هم تفاوت دارند. به همین دلیل معتقدم در چند سال اخیر این بحث جهانی‌شدن شدت پیدا کرده و هر قدر که شاخص‌های اقتصادی در این شهرها درحال سقوط است درعوض عناوین جهانی‌شان بیشتر می‌شود و در نهایت سودی هم برای این شهرها ندارد و به نظر من این اتفاق رویکرد مثبتی نیست آن هم در شرایطی که هنرمندان صنایع‌دستی کشورمان هنوز با مشکل بیمه سروکله می‌زنند؛ از این نظر، جهانی‌شدن قله‌ای بوده که ما باید ۲۰ سال دیگر فتح می‌کردیم.

با این عناوین سفره هنرمند پرت‌ر نمی‌شود

شهرام امیری / استاد دانشگاه و دارنده نشان درجه یک هنری

در قرآیند جهانی‌شدن باید به این نکته توجه کنیم که اقتصاد یک شهر را عموما ارتباط و رفت و آمد و بده‌بستانی که بین این شهر و شهرهای دیگر جهان وجود دارد، رونق می‌دهد، نه اسمش.

یعنی اگر گردشگری به این شهر حتر اگر جهانی‌هم شده باشد نباید، نباید انتظار تغییر شرایط را در آن داشته باشیم. در این زمینه هم من معتقدم که با عنوان شهر یا روستای جهانی، فقط می‌شود پز داد و حفظ ظاهر کرد تا این که

به استقبال دهه فجر رفت. این پروژه‌ها شامل ۱۳ واحد اقامتی و هفت واحد مجتمع گردشگری، سفره‌خانه سنتی، مراکز تفریحی، پروژه‌های گردشگری قم است که گفته شده با بهره‌برداری از آنها ۴۸۱ فرصت شغلی ایجاد می‌شود و ۳۹۱ تخت به تخت‌های فعال استان اضافه خواهد شد. / جام جم دپلی

توسعه‌یافتگی ارمغان جهانی‌شدن

فاطمه مراندازاده

ایران

در این نشست که استاندارهای استان‌های فارس و همدان و مدیران میراث فرهنگی چهار استان زنجان، گیلان، همدان و فارس حضور داشتند، پاسخ‌ها اما امیدوارکننده بود؛ پاسخ‌هایی که اگرچه در آنها افق روشنی از برنامه‌ریزی‌های روشن و شفاف برای آینده شهرهای جهانی وجود نداشت، اما دست کم نشان دهنده علاقه برای کار و تلاش در این حوزه و جذب گردشگر از راه شهرهای ثبت جهانی‌شده بود.

عنایت... رحیمی، استاندار فارس در این میان به افتتاح مجتمع تجاری جهانی صنایع‌دستی در شیراز آن اشاره کرد که اخیرا در فهرست شهرهای جهانی صنایع‌دستی قرار گرفته است. رحیمی گفت زیرساخت‌های مناسبی هم برای پذیرش گردشگر بیشتر در شیراز وجود دارد و به طور مثال تعداد هتل‌ها و اماکن اقامتی افزایشی چشمگیر داشته است. سعید شاهرخی، استاندار همدان نیز پس از ارائه آمار بلندبالایی از تعداد رشته‌های صنایع‌دستی و فعالان هنرمند این حوزه، به رقم ۲۰ هزار صنعتگری اشاره کرد که به طور مستقیم و غیرمستقیم در بخش میل و منبت ملایر و شهرهای همجوار مشغول به کارند. شاهرخی به فروش ۴۰۰ میلیون تومانی میل ملایر پس از ملی‌شدن این شهر هم اشاره کرد.

دهیار روستای قاسم‌آباد گیلان و یکی از بانوان هنرمند این روستا هم که به خاطر هنر چادرشب بافی اش ثبت جهانی‌شده در نشست حضور داشتند، بسیار خشنود بودند از ثبت جهانی قاسم‌آباد و از این که تعداد خانوارهای فعال در حوزه صنایع‌دستی و چادرشب بافی قاسم‌آباد اخیر به ۴۰۰ خانوار افزایش یافته و تورهای گردشگری به مقصد این روستا راه‌اندازی شده است. پویا محمودیان، معاون صنایع‌دستی وزارتخانه میراث فرهنگی و گردشگری و صنایع‌دستی اما تلاش زیادی کرد تا بذر امید به آینده‌ای روشن در راستای اشتغالزایی و درآمدزایی از طریق صنایع‌دستی را در چشمان پرتزید خیرنگاران حاضر در نشست بپاشد. سخنان، برنامه‌ها و اهدافی که او درخصوص ثبت جهانی شهرها و روستاهای ایرانی بر زبان راند، اگر عینیت یابد، حقیقتا باید تلاش وی و همکارانش در این معاونت راستود.

محمودیان درخصوص وجهه و جایگاه و کارآمدی شورای جهانی صنایع‌دستی در مقایسه با سازمان جهانی و معتبر یونسکو گفت شورای جهانی صنایع‌دستی یکی از زیرمجموعه‌های یونسکو بود که به صورت یک سازمان فرهنگی از آن جدا و مستقل شد و هویت جداگانه گرفت و اکنون تنها مرجع قانونی و موجه درخصوص صنایع‌دستی در جهان است که اتفاقا یکی از حامیان اصلی صنایع‌دستی ایران در جهان است و درباره کالاه و صنایع‌دستی و بومی ایران اطلاع‌رسانی و تبلیغ می‌کند.

مزیت‌هایی مثل دیده‌شدن در ایران و جهان، اطلاع‌رسانی، استفاده از لوگوی شورای جهانی و درج آنها روی محصولات، هویت بخشی به مردم شهر یا روستای ثبت جهانی‌شده، توسعه‌های عمرانی و فرهنگی به لحاظ وجود صنایع‌دستی و اشتغال‌زایی و مهاجرت معکوس از جمله مزایایی است که به‌گفته محمودیان پس از ثبت جهانی یک شهر و روستا سرآغ آن منطقه و مردمانش می‌آید.

محمودیان گفت برخلاف برخی ادعاهای مطرح شده درخصوص بی‌اثر بودن جهانی‌شدن روی توسعه یک منطقه یا حتی پس رفت آنها، شهرها و روستاهای جهانی‌شده ما نه تنها پسرفت نداشتند، که در بسیاری از شاخص‌های توسعه‌یافتگی که در برنامه ششم توسعه به آن توجه‌وی ویژه شده، رشد هم داشته‌اند. این مقام مسوول تأکید کرد؛ ما پس از ثبت جهانی نیز رصد و نظارت داریم تا شاهد توسعه زیرساخت‌ها و ادامه روند توسعه‌یافتگی مناطق مذکور باشیم.

رونق اقتصادی شهرهای جهانی در گرو

سیاستگذاری‌های مسوولان

هوتن نجفی‌هاشمی / هنرمند و فعال حوزه صنایع‌دستی

شنیدن خبر جهانی‌شدن شهرهای‌مان به خاطر صنایع‌دستی‌شان، اتفاق بسیار خوبی است اما این اتفاق خوب شرط و شروط زیادی دارد و درحقیقت وابستگی مستقیمی دارد با سیاستگذاری‌های خوبی که در این زمینه انجام می‌شود. به همین دلیل فکر می‌کنم که فقط با عملکرد درست نهادهای مسوول یعنی تبلیغات مناسب و توجه به زیرساخت‌ها و جذب گردشگر است که جهانی‌شدن به یک رونق اقتصادی در منطقه منجر می‌شود. کما این که در کشورهای دیگر هم همین اتفاق می‌افتد، آنها حتی از بهانه‌های کوچک‌تر برای جذب گردشگر استفاده می‌کنند مثلا یک نویسنده یا نقاش معروف در یک روستا یا شهری به دنیا آمده و آنها از همین ظرفیت‌های تاریخی کشور ما ست استفاده می‌کنند برای جذب گردشگر و درآمدزایی. اما درست و با برنامه‌ریزی روی همین قابلیت کار می‌کنند و نتیجه هم می‌گیرند.

بگویم این اتفاق منجر به ایجاد شرایط مثبت در اقتصاد و معشیت و... در این شهرها شده است. رشد این اقتصاد هم ناگفته پیداست که درگرو حضور گردشگران است و اساسا هدف از جهانی‌شدن ایجاد همین ارتباط و جذب گردشگر است.

درحالی‌که وقتی با نگاهی تخصصی به این موضوع نگاه می‌کنیم می‌بینیم که در کشور ما آثار گردشگران بالا نیست و اگر هم گردشگری می‌آید بیشتر به خاطر ظرفیت‌های تاریخی کشور ما ست نه محصولات صنایع‌دستی و درنتیجه این جهانی‌شدن در کلیت موضوع یعنی جذب گردشگر تغییری ایجاد نمی‌کند و با این عنوان‌ها سفره هنرمند و صنعتگر پُرت‌ر نمی‌شود.